

Collegial=Lidende for Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 40. Den 2den Octbr. 1813.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede er Redacteur, Forlægger og Udgiver af denne
Lidende:

Peter Johan Monrad,

Conferentdrand og Deputeret i det danske Cancellie.

Lovgivninger.

Placat,

angaaende Straffebestemmelser for Forbrydelser, som
forøves i Tugt-, Rask- og Forbedringshuset
i Kjøbenhavn, m. v.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade
Konge til Danmark og Norge ic., gjøre vitterligt,
at Vi, med Hensyn til god Ordens Opretholdelse i
Tugt-, Rask- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn, samt
for tillige at sikre de ved denne Stiftelse ansatte
Embedsmænd og Betjenter mod Fornærmelser af ud-
gaaende Fanger, have fundet for godt at foreskrive fol-
gende Bud.

§. 1. Directeuren for Tugt-, Rask- og Forbe-
dringshuset skal være bemyndiget til selv at bestemme
Straf

Straf for ringere Forseelser, som Fanger maatte begaae i Straffeanstalten. Saadan Reyselse maa bestaae i Straffearbeidets forholdsmæssige Skjerpelse for en Tid af indtil 8 Uger, i Kat eller Lamp for Mandfolk, og Riis for Fruentimmer, indtil 27 Slag, i Krumslutning i et særskilt Afslukke, fra 4 til 24 Dage, eller og i eensomt Fængsel indtil 15 Dage, hvilket sidste, efter Omstændighederne, kan være forenet med at sidde paa Vand og Brød, eller være uden dette Tillæg i Straffen, men, i første Tilfælde, bør den Skyldige dog ikke lide mere end 5 Dages Straf a Gangen med ligesaa lang Mellemfrist.

§. 2. Denne Strafferettighed kan Directeuren udøve, saavel uden som efter foregaaende Forhør, alt efter Sagens Beskaffenhed. Finder Directeuren for nødvendent, at der optages Forhør, skal Saadant, uden Dphold, iværksættes af en særskilt Embedsmand, som Vi dertil udnævne. Den Protocol, som bruges til defflige Forhører, skal authoriseres af Vor Lands-Overret samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

§. 3. Saasnart Forhøret er sluttet og Directeuren meddeelt, maa han, i Tilfælde at den begaaede Brøde er saa grov, at den ei kan afgjøres med de, udi §. 1, fornævnte Reyselser, henvende sig til Justitiarius i Vor Lands Overret samt Hof- og Stadsret, som strax har at udnævne tvende af denne Rets Tilforordnede til uopholdeligen at sammentræde med den efter §. 2 befittede Embedsmand, der tillige skal forette

rette Skrivers Embedet, for i Stiftelsen nærmere at undersøge og paakjende Forbrydelsen; og have de herved i eet og alt at iagttage de Former, som ere foreskrevne for offentlige Politiesager. Ved Forhørernes Optagelse er Stiftelsens Directeur berettiget at være tilstede.

§. 4. Den saaledes nedsatte Rets Domme maae, naar de ikke gaae ud paa en større Straf end Kat, Tæmp eller Riis i 2 Dage, 27 Slag hver Dag, eller eensomt Fængsel indtil 6 Maanedes, straf sættes i Execution, med mindre Directeuren, formedelsk særdeles Omstændigheder, finder Anledning til at ønske Dommen enten indanket for Vor Høiesteret til Eksempelse, eller Os forelagt til Straffens Formildelse, da han i saa Fald haver at indsende Acterne til Vort Danske Cancellie, der foranstalter det, efter Sagens Bestaendighed, Fornødne.

§. 5. Naar Dommen derimod har tilfundet den Paagjældende en større Straf end nogen af de, i §. 4, anførte, skal det staae ham frit for at forlange Samme indstævnet for Vor Høiesteret; ligesom og Directeuren, naar han dertil i Sagens særdeles Omstændigheder finder Anledning, kan gjøre Indstilling til Vort Danske Cancellie om, at Sagen paa Justitiens Begne maa indankes.

Domme, som angaae Livsstraf, eller ere affagte efter Forordningen af 18de Decbr. 1767, skulle altid indstævnes for Vor Høiesteret.

—

Hvor

Hvor Indstævning til Høiesteret finder Sted, forholdes dermed efter Forordningen af 7de Junii 1760, og den befalede Paategning paa Dommen gjøres af Directeuren.

§. 6. Naar en Fange skal straffes, enten paa Livet eller med en legemlig Nevselse, bør Executionen altid skee i Straffe-Anstalten i Fangernes Paasyn.

§. 7. For saadanne Forseelser, som stride imod den Orden, der i Straffeanstalten bør finde Sted, uden i Medhold af de almindelige Love at udgjøre nogen Forbrydelse, maa der ikke paalægges haardere Straffe, end de i §. 4 benævnte, af hvilke de større Grader i saadanne Tilfælde ei bør anvendes uden for gjentagne Forseelser.

(Slutningen følger i næste No.)

Slutningen af Forordningen angaaende en Forandring i Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 30, tilligemed en nærmere Bestemmelse o. s. v.

(See forrige No.)

§. 7. Naar en Debitor, hvis i dansk Courant contraherede Gjæld er overgaaen til Rigsbankpenge Solvværdie, døer, opbyder sit Gods eller fallerer, bør Creditor istedet for, efter Forordningen af 5te Jan. 1813 §. 30, ikkun at nyde Gjældens fulde Beløb i Rigsbankpenge i Navneværdie eller Rentens 25 dobbelte Beløb i Solvværdie, være berettiget til at erholde

den

den hele omfrevne Gjæld i Rigsbankpenge Solv-
værdie.

Dog bør der i de Tilfælde, hvor Lettelse i Forsrentningen finder Sted, ved Gjældens Betaling, naar denne falder medens Krigen endnu vedvarer, affortes til Fordeel for Debitor et Beløb, lig Rentemoderationen, sammenlagt for fulde 6 Krigsaar. Falder derimod Gjældens Udbetaling, efterat Krigen er endt, bliver der, istedet herfor, ikkun at afforte det sammenlagte Beløb af den Rentemoderation, som for de tilbagestaaende Aar efter Freden tilkommer Debitor i Folge den Forordning af 5te Jan. 1813 vedføjede Tabel Litt. B.

I øvrigt vedbliver den Ret, Forordningens §. 30 har indrommet Boet til, istedet for Betalingen, at skaffe Creditor saadan reel Sikkerhed, som Lovene foreskrive, naar Umyndiges Midler skulle udlaanes.

§. 8. Foransførte Bestemmelser (§. 7) ere ogsaa anvendelige i de Tilfælde, hvor Debitor allerede er død, eller har gjort Opbud eller Fallit, for saavidt Forbringeren ikke allerede, ved Betalings Erlæggelse eller lovligt Udlægs Iværksættelse, er afgjort.

§. 9. Naar der for Capitalen er givet Pant i faste Eiendomme, og ei tillige stillet Caution, bør der fremdeles forholdes efter oftnævnte Bor Forordnings §. 29, forsaavidt der, ved Pantets Salg, er nogen, der vil overtage Prioritetsgjælden.

Naar

Naar eller forsaavidt der ikke findes nogen, som vil tjæbe den pantsatte Eiendom under saadanne Vilkaar, bliver denne Vor Forordnings §. 7 ogsaa at anvende paa Pantegjælden.

§. 10. Paa samme Maade, som en Forbring, efter de her i §. 7 foreskrevne Regler, skal afgjøres, naar Debitor dør, opbyder eller fallerer, bør den, selv endog hvis der tillige maatte være givet Pant i faste Eiendomme, berigtiges i Tilfælde af Cautionistens Død, Opbud eller Fallissement; dog skal Debitor, naar saadan Begivenhed indtræffer, have 3 Maanedes Varsel, inden Creditor kan forordre den ham tilkommende Gjældsbestjærelse.

§. 11. Enhver Cautionist, hvad enten han tillige er Selvskyldner eller ikke, skal være berettiget til, inden 6 Uger fra denne Forordnings Kundgjørelse, at opfordre Debitor til, uden Hensyn til den i Forordningen af 5te Jan. 1813 bevilgede Udsættelse, paa den ovenfor i §. 7 bestemte Maade at afgjøre Gjælden til næstkommende 11te December Termin, eller til den i Forordningen bestemte Tid, saafremt denne indtræffer tidligere; og Creditor skal da, naar Cautionisten inden 6 Uger underretter ham om, at han har iverksat sig Opfordring, være pligtig til at modtage Capitalen med det foran bestemte Afdrag, med mindre han vil frasælge sin Tiltale mod Cautionisten.

Derfor Debitor kan skaffe saadan Sikkerhed, som i §. 7 sidste Membrum omhandles, bortfalder hans

hans Pligt til at betale efter Opfordringen, og Creditor skal da være pligtig til at antage denne Sikkerhed i Cautionistens Sted.

Det Document, der indeholder foransførte Opfordring, kan i Almindelighed skrives paa ustemplet Papiir; men, hvor Opsigelse, efter Contractens eller Forskrivningens Indhold, er fornøden for, at Cautionisten kan gjøre Ende paa sit Ansvar, bør det til Opsigelse befalede stemplede Papiir bruges; ligesom det og følger af sig selv, at Opsigelsen ei maa skee med kortere Varfel, end betinget er.

§. 12. Naar Debitor ikke efterkommer saadan Opfordring, er Cautionisten berettiget til, i Medfør af D. L. 1—23—15, N. L. 1—21—15, at søge ham til Gjældens Afgjørelse paa den i §. 7 bestemte Maade.

§. 13. Det følger i øvrigt af Grundsætningerne i Forordningen af 5te Jan. 1813, at Cautionisten, naar hans Caution er yngre end selve den Forpligtelse, hvorfor han har borget, ikkun kan være ansvarlig for saa stor en Sum i Rigsbankpenge, som der, efter Omskrivningstabellen, svarer til Fordringens Værd paa den Tid, han tiltraad Hovedmandens Forpligtelse, ligesom og de ovenfor i §§. 11 og 12 forefrevne Regler, i dette og ethvert andet Tilfælde, hvor Cautionistens Forpligtelse angaaer en mindre Sum end Hoveddebitors, blive uanvendelige paa det Mær, denne sidste For skrivelse indeholder, i hvilken Henseende

seende det i et og alt har sit Forblivende ved Forordningen af 5te Jan. 1813 med de nærmere Bestemmelser, som indeholdes i de ovenfor §§. 1-9 fastsatte Bud.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Givet paa Vort Slot Frederiksberg, den 14de Septbr. 1813.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl.

FREDERIK R.

(L. S.)

Kaas.

Cold, Bülow, Monrad. Ørsted. Berner, Lassen,

Placet.

Hs. Majestæt Kongen har, under 24de d. M., behaget allernaadigst at resolve: 1) at den ved Placaten af 22de Marts 1793 givne Tilladelse til overalt i Sjælland at opkjøbe Kalve, Faar og Lam, indtil videre, skal være ophævet; hvorimod det, under Straf efter Anordningerne om Land- og Forprang, skal være forbudt enhver, dem alene undtagne, der enten i Kjøbenhavn eller øvrige Kjøbsteder i Sjælland have vundet Børgerskab, som Slagtere, eller og dertil igjennem Hs. Kongelige Danske Cancellie ere forsynede med særdeles Bevilling, at opkjøbe fornævnte Creaturer paa Landet i Sjælland; 2) at det samme ogsaa skal gælde i Hen-

i Henseende til Opkjøb af Stude og Sviin. Hvilket
herved kundgøres til alle Vedkommendes Efterretning
og allerunderdanigst Efterlevelse.

Det kongl. danske Cancellie, den 25de Sept. 1813.

Samtlige Overøvrigheder i Sjælland ere i An-
ledning af forestaaende Placat under 28de Septbr.
d. A. fra Cancelliet tilfrevne saaledes. Af hoslagte
Exemplarer af en herigjennem under Dags Dato
udfærdiget Placat, vil (Tit.) behageligt erfare, at det
under Straf efter Anordningerne om Land- og For-
prang skal være forbudet enhver, dem allene undtagne,
der enten i Kjøbenhavn eller i øvrige Kjøbstæder i
Sjælland have vundet Borgerskab som Slagter, eller
og dertil ere forsynede med særdeles Bevilling, at
opkjøbe Stude, Kalve, Faar, Lam og Sviin paa
Landet i Sjælland. Ved at fremsende denne Placat
til de Dem underordnede Øvrigheder, ville De derhos
behage at instruere dem om: 1) at de strængeligen
fulle vaage over denne Placats nøiagtige Overhol-
delse, samt give dem, der maatte gjøre Anmædelser
om dens Overtrædelse, al muelig Assistance; 2) at
enhver, der foretager Opkjøb af bemældte Kreaturer,
før til Hjemmel føre med sig enten et Borgerkabs
Brev, der viser, at han har vundet Borgerkab som
Slagter i een af Sjællands Kjøbstæder, eller og et Pas
udstedt af Overøvrigheden, hvori det af Denne maa
være

være attesteret, at Foreviseren har vundet Borgerskab i een af Sjællands Kjøbstæder som Slagter, og som Folge deraf er berettiget til at gjøre Indkjøb af berørte Kreaturer, og 3) at der herefter ikke maa meddeles nogen Borgerskab som Slagter, med mindre Begjæringen først har været forelagt Dem, som Dørsørighed, og De finder, at det til Kjøbstadens Tær er fornødent, at saadant Borgerskab meddeles. I øvrigt maa Man rjenskligst anmode Dem om, saa lange bemældte Placat er i Kraft, ikke at give Deres Samtykke til sliq Borgerkabs Meddelelse, naar Saa-
dant ikke skulde være uundgaaeligt fornødent for Kjøbstadens Forsyning.

Placat.

Hs Majestæt har under 24de Septbr. d. A. allernaadigst befalet, at af følgende Fedevarer, nemlig Smør, Ost, Flesk, røget og saltet Kjød, der udføres fra Jylland eller Thyen til Hertugdømmerne, skal erlægges en Recognition af 10 Procent i rede Selv; hvorimod Forbuddet mod disse Varers Udførsel fra Sjælland, Lolland, Falster og Møen, fremdeles forbliver i Kraft. Denne allerhøieste Resolution bekendtgjøres herved alle Vedkommende til allerunderdanigst Esterretning.

Bestindiff-Guineiske Rente- og General-Toldkammer,
den 25de Sept. 1813.

Pla:

Placat for begge Riger.

Hs. Majestæt Kongen har, ved allerhøieste Resolution af 25 d. M., fastsat, at de Underholdningspenge, som en Gjeldsfange, efter Loven og Anordningerne, nyder af Creditor, skulde forhøies til $1\frac{1}{2}$ Rigsbankdaler Selvværdie om Ugen. Hvilket herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongl. danske Cancellie, den 28de Sept, 1813.

Hs. Majestæt har ved allernaadigst Rescript til Liendegivet Cancelliet: At Allerhøiestsammes Livjægers Corps i Kjøbenhavn skal gives en ny Indretning, og dets hidtil værende Organisation med 1ste October d. A. ophøre.

I allerunderdanigst Folge deraf kundgjøres herved:

- 1) at dette Corps, hvis Styrke bør være 480 Mand, og hvis Lovbestemmelse fremdeles bliver at bidrage til Kjøbenhavns Forsvar, skal, som hidtil, være pligtig at følge Armeen, naar denne samles mod Landets Fjender, men i øvrigt, uden for den Tid det saaledes staaer under Vaaben, være frietaget al militair Tjeneste, og alene være pligtigt at møde til de aarlige Krigs-Øvelser om For- og Efteraaret, for stedsom som det bør at kunne vedblive at være et fuldkommen dannet Corps;
- 2) at Corpset herefter skal bestaae deels af Frievillige, der have fyldt det 18de Aar, deels af dem, blandt det Kjøbenhavnske borgerlige Infanteries og Artilleries unge

Mand.

Mandskab, der ikke endnu ere ansatte ved Bergervæbningen, som af den borgerlige Indrollerings-Commission vorde udvalgte til at indlemmes i Corpsset. 3) De Frievillige have inden 14 Dage efter denne Placats Bekjendtgørelse at møde sig hos Corpsets Chef. Dem, som bør udskrives, vil den borgerlige Indrollerings-Commission lade tilkjendegive det Fornødne. 4) Corpset munderer sig selv med den allerede foreskrevne Uniform; dog gives enhver af Sammes Lemmer Udgang til, fra det militaire Uldmanufactur, til nærmere bestemmende Terminer, at erholde det behøvende Munderingsklæde, imod Betaling af hvad det koster Hs. Majestæts Kasse, og forsaavidt saadant Quantum kan leveres. Det forsynes derimod fra Arsenalet med Armatur, Patronstæsker og Krudthorn. 5) Corpsets Medlemmer, Staben og hvad dertil henregnes undtagene, erholde i Almindelighed ingen Lønning forinden de til virkelig Krigstjeneste beordres. Dog er det Hs. Majestæts Villie, at de Officerer, saavelsom det Mandskab af Corpset, der findes villige til at deeltage i Garnisons-Tjenesten i Kjøbenhavn, skulle, saalænge de deri vedblive, ligesom hidtil gageres og nyde militair Traktement, om de ønske det. 6) I øvrigt ville samtlige Corpsets Medlemmer have at rette sig efter det under 31te Januar 1806 for Samme udgivne Reglement, med dertil hørende Tillæg af 21de Novbr. s. A.

I at kundgjøre dette anseer Cancelliet det tillige for Pligt, at opfordre Enhver, som maatte finde sig

fikket

flikket til, paa de i Foreftaaende opgivne Vilkaar at tjene Kongen og Fædrelandet, til at indtræde i et Jæger-Corps, som ei alene har vundet, men ſtedſe vedligeholdt den Hæder, det fra ſin Oprindelse i Aaret 1801 havde tilfigtet.

Det kongelige danſke Cancellie, den 25 Sept. 1813.

Placet for Danmark.

Hs. Majestæt Kongen har, under 16de d. M. allernaadigſt behager at befale: 1) at alle Uſvigelfer eller Undtagelfer fra Forordningen af 20de Juni 1788 med Hensyn til Opfyldelfen af den Vedkommende paaliggende Børnepligt, ſom i Fredens Tid allernaadigſt ere tilftaaede, ſkal hæves, ſaa længe Krigen varer, og ſaa længe Reclutteringsmaſſen af Mandſkabet i den til Udſkrivningen efter Anordningerne beſtemte Alder ikke er tilſtrækkelig til at recluttere Armeen; dog at derfra undtages de Reſerver, der allerede ere anvendte til Seminarifter, Veterinair-Skolens Elever eller i det Kongelige Stutteries Tjeneste, hvilke ſkulle være de ſidſte, ſom udſkrives, ſaa længe Krigen varer, og hvor Løfte om Untagelse i bemældte Inſtituter aldeles ikke komme i Betragtning, ſamt at lige Undtagelfer under lige Vilkaar ſkal finde Sted for de Reſerver, der allerede ere anſatte ved Fabrikker og Manufacturer, naar det tilſtrækkeligen bevies, at diſſes Drift ellers aldeles vilde ſtandses; 2) at Anſøgninger om Untagelse i foranførte Beſtemmelſer aldeles ikke kunne ventes at ville komme i Betragtning.

Hvilken allerhøieste Befaling herved kundgøres til alle Bedkommendes Efterretning, og allerunderdanigste Efterlevelse.

Det kongl. danske Cancellie, den 27 Sept. 1813.

Blandede Efterretninger.

For Cancelliet er andraget, at en i Marts Maaned f. A. bortdød Selveier Gaardmand efterlod sig et Testament, i hvis Følge den ældste Søn beholdt Gaarden, imod til sin yngre Broder at udbetale 20,000 Rdlr., som skulde blive staaende i Gaarden med 3 Maaneders Opsigelse, og til sin Søster 10,000 Rdlr. Da den yngre Broder kort efter døde og hans 20,000 Rdlr. altsaa skulde deles imellem hans Arvinger, som foruden de ovenmældte endnu bestode i en afdød Søsters Børn, forventede den ældre Broder at de 10,000 Rdlr., som saaledes tilkom hans Medarvinger, af Skifteretten strax vilde blive indkrævede, og holdt herfor Samme færdige til Udbetaling, saa de vare frugtesløse for ham. Da imidlertid Skiftet endnu henstaaer, og Spørgsmaal er opstaaet om Bedkommende kunde paastaae disse 10,000 Rdlr. reducerede til Rbpenge efter Testators Dødsdag, eller om de skulde lade sig nøie med at erholde Samme udbetalt i D. C.; saa have Bedkommende anholdt om herover at meddeles Cancelliets Resolution. Collegiet har derpaa svaret, at de 20,000 Rdlr. D. C., som den ældre Broder i Følge Dispositionen skulde tilsvare sine Medarvinger, maae ustridigt betragtes som en Gjæld, han fra Faderens Død skulde fidsinældte, og var af

det Slags, at Frd. af 5te Jan. d. A. §. 23 derpaa maatte være anvendelig; hvad han saaledes skyldte sin Broder, maa han, efter Cancelliets Skjønne, og efter Dennes Død skyldte hans Arvinger, dog med Undtagelse af den Lod, han selv som Medarving nyder; at han har havt Pengene liggende til Udbetaling, gjør intet til Sagen, efterdi han, i Følge Dispositionen, først havde at betale dem efter 3 Maaneders Opsigelse, hvoraf følger at det ingentunde var en Gjæld paa Anfordring. Dog vil det afhænge af Vedkommende at lade denne Dvæstion afgjøre ved Domstolene.

Under 28de Sept. d. A. er samtlige Dveroverigheder i begge Riger fra det danske Cancellie blevne tilskrevne saaledes. Cancelliet er blevet vidende om, at enkelte Retsens Betjenter have yttret Tvivl om, hvorvidt de maatte være berettigede til at oppebære den dem, ved Frdn. 5 Januar d. A. §. 18, for hver Toldspecies, de forhen oppebar i Retsportier, tilstaaede Rddlr. i Solvvardie efter den af Rigsbanken satte Cours. Foranlediget herved skulde dette Collegium tjenstligst tilmælde Dem til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Vedkommende, at, efter de Grundfættninger, som indeholdes i allerhøistbemældte Frdn., in specie dens 6te §., samt i Plakaterne af 5 Januar og 9 Juli d. A., maa det antages, at den Rddlr., som, indtil det nye Sportel-Reglement (der snart kan ventes) udkommer, efter Frdns. §. 18 skal erlægges for hver Toldspecies, som Frdn. 7 April 1822 hjemler i Retsgebyr, bør udredes i Solv-Værdie efter den gjeldende Bank-Cours.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Kollefjord, Leberbye og Lana Kapels Sognekalb i Finmarken, 195 Rbdlr. Loppen og Hasvig Sognekalb i Finmarken, 150 Rbdlr. Torschen, Gryllefjord, Midfjord og Borg Sognekalb i Finmarken, 221 Rbdlr. Slots- og Garnisons Præste-Embedet i Helsingør, 684 Rbdlr. Aftensangs- Præste- og Rector-Embedet ved den danske Skole i Tønsberg. Walle Hyllestad og Bykle Præstekalb i Christiansands Stift, 193 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 17 Sept. er H. M. Bang confirmeret som Organist i Thisted. Den 24de Personel-Kapellan J. R. Suur udnævnt til residerende Kapellan for Eldre Præstegjæld i Aggershuus Stift; Cand. Theol. og Adjunct ved den lærde Skole i Christiansand, J. Friderichsen, til residerende Kapellan for Tidanger, Brevig og Stendals Menigheder i Aggershuus Stift; Sognepræst for Hurdalens og Feiringens Præstegjæld i Aggershuus Stift, H. E. Molsau, efter Ansøgning i Naade og med Pension entlediget fra sit Embed; Cand. Theol. P. J. Lakiær til Sognepræst for Tommerup Menighed i Sjælland; Assessor i Lands-Doveretten, samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn, J. A. Mariboe, til Byefoged i Helsingør.

Trykfeil.

J No. 39, S. 624, Lin. 1, indbetale, læs: indtale.